

แพ้วแม่ทอง
Amazing ยิ่งกว่าเดิม

สุรินทร์

สุรินทร์

สุรินทร์ถิ่นช้างใหญ่ ผ้าไหมงาม ประคำสวย ร่ำรวยปราสาท ผักกาดหวาน ข้าวสารหอม งามพร้อมวัฒนธรรม

สุรินทร์ มีข้อสันนิษฐานจากนักประวัติศาสตร์ว่าเป็นพื้นที่ที่มีชุมชนอาศัยอยู่เมื่อประมาณ 2,000 ปีล่วงมาแล้ว การที่มีอาณาเขตต่อเนื่องกับพื้นที่ที่เคยเป็นอาณาจักรขอมโบราณ ทำให้ชุมชนในจังหวัดสุรินทร์ได้รับวัฒนธรรมขอมมาโดยตลอด ตั้งแต่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 12 เป็นต้นมา

เมื่อขอมเสื่อมอำนาจลง ไม่ปรากฏหลักฐานเด่นชัดที่แสดงถึงการอยู่อาศัยของชุมชนในสมัยต่อมา จนกระทั่งในสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย พ.ศ. 2260 จึงปรากฏร่องรอยอีกครั้งในพงศาวดารอีสาน ชาวพื้นเมืองกลุ่มหนึ่งที่เรียกตัวเองว่าส่วย หรือกวย ซึ่งอาศัยอยู่แถบเมืองอัตปือแสนแป แคว้นจำปาศักดิ์ ซึ่งขณะนั้นเป็นดินแดนของไทย และเป็นกลุ่มชนที่มีความสามารถในการจับช้างป่ามาเลี้ยงไว้ใช้งาน พวกนี้อพยพข้ามลำน้ำโขงมาสู่ฝั่งขวา โดยได้แยกย้ายกันไปตั้งชุมชนที่เมืองสิง (อำเภอจอมพระ) บ้านโคกลำดวน (อำเภอขุนบุรี จังหวัดศรีสะเกษ) บ้านอัจจะปะนึ่ง (อำเภอสังขะ) และบ้านกุดปะไท (อำเภอศีขรภูมิ)

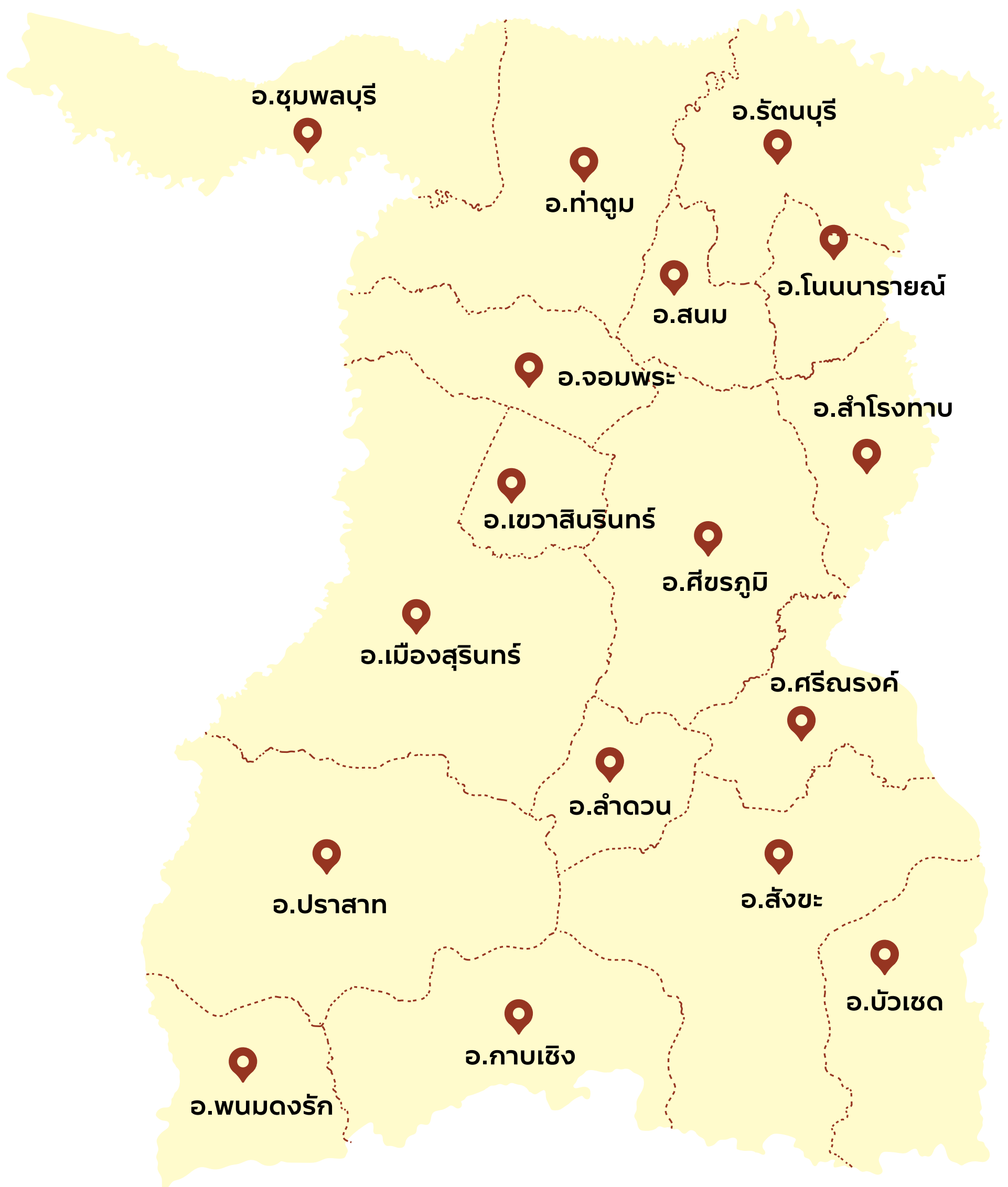
ใน พ.ศ. 2303 หัวหน้าชาวกูยที่อาศัยอยู่ในบริเวณนี้ได้ช่วยขุนนางจากราชสำนักคล้องช้างเผือกที่แตกโขลงมาจากกรุงศรีอยุธยากลับไปได้ ต่อมาได้ส่งส่วยของป่าและเข้ารับราชการกับราชสำนัก จนได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์และยกบ้านที่ปกครองขึ้นเป็นเมือง ต่อมา ใน พ.ศ. 2306 หลวงสุรินทรภักดี หรือเชียงปุม หัวหน้าหมู่บ้านเมืองที่ ได้ขอให้เจ้าเมืองพิมายกราบบังคมทูลขอพระกรุณาโปรดเกล้าฯ จากพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยาสน์อมรินทร์ ย้ายหมู่บ้านจากบ้านเมืองที่มาตั้งอยู่ที่บริเวณบ้านคูประทาย ซึ่งเป็นที่ตั้งจังหวัดสุรินทร์ในปัจจุบัน เนื่องจากเห็นว่าเป็นบริเวณที่มีชัยภูมิเหมาะสม มีกำแพงค่ายคูล้อมรอบสองชั้น มีน้ำอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพและอยู่อาศัย

ต่อมาหลวงสุรินทรภักดีได้กระทำความดีความชอบเป็นที่โปรดปรานของพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งสุริยาสน์อมรินทร์ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านคูประทายเป็นเมืองประทายสมันต์ และเลื่อนบรรดาศักดิ์หลวงสุรินทรภักดี เป็นพระยาสุรินทรภักดีศรีณรงค์จางวาง ให้เป็นเจ้าเมืองปกครอง

ต่อมา พ.ศ. 2329 พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้เปลี่ยนชื่อเมืองประทายสมันต์เป็นเมืองสุรินทร์ตามสร้อยบรรดาศักดิ์เจ้าเมือง

เมืองสุรินทร์มีเจ้าเมืองปกครองสืบเชื้อสายกันมารวม 11 คน จนถึง พ.ศ. 2451 มีการปรับปรุงระบบบริหารราชการแผ่นดินเป็นแบบเทศาภิบาลส่วนกลางจึงได้แต่งตั้งพระกรุงศรีบุรีรักษ์ (สุข สุमानนท์) มาดำรงตำแหน่งเป็นข้าหลวงประจำจังหวัด หรือผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นคนแรก

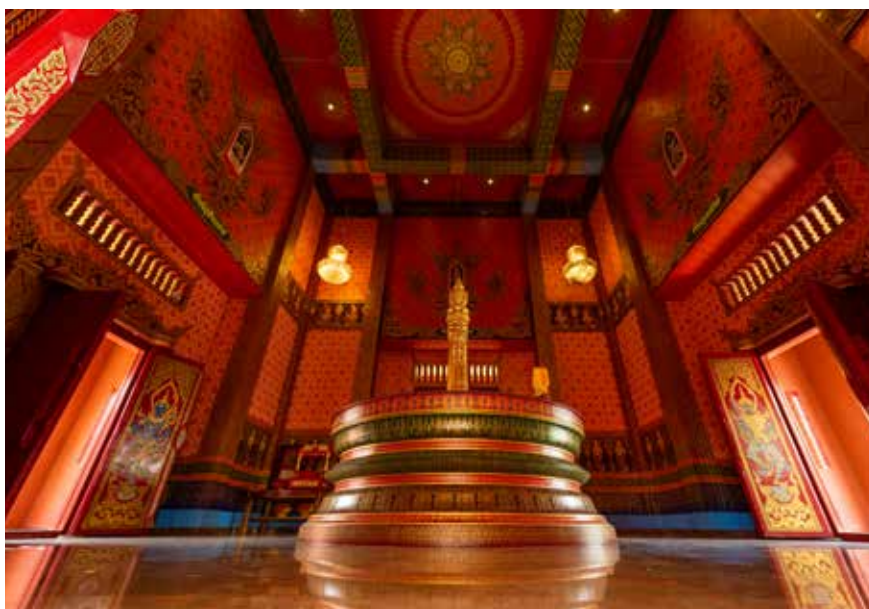
แผนที่จังหวัดสุรินทร์

ศาลหลักเมืองสุรินทร์

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

ศาลหลักเมืองสุรินทร์

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ริมถนนหลักเมือง เป็นสถานที่สำคัญคู่บ้านคู่เมืองของชาวสุรินทร์ เดิมเป็นศาลที่ยังไม่มีเสาหลักเมือง ต่อมา พ.ศ. 2511 กรมศิลปากรได้ออกแบบ สร้างศาลหลักเมืองและเสาหลักเมืองใหม่ โดยเสาหลักเมืองเป็นไม้ชัยพฤกษ์ ที่ได้มาจากนายประสิทธิ์ มณีกาญจน์ อำเภอไทรโยค จังหวัดกาญจนบุรี เป็น เสาไม้สูง 3 เมตร วัดโดยรอบเสาได้ 1 เมตร ทำพิธียกเสาหลักเมืองและสมโภช เมื่อวันที่ 15 มีนาคม พ.ศ. 2517

อนุสาวรีย์พระยาสุรินทรภักดี ศรีณรงค์จางวาง (ปุม)

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

อนุสาวรีย์พระยาสุรินทรภักดี ศรีณรงค์จางวาง (ปุม)

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ริมถนนสุรินทร์-ปราสาท ตำบลในเมือง สร้างขึ้นเพื่อเป็นอนุสรณ์สถานรำลึกถึงผู้สร้างเมืองท่านแรก ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญอย่างยิ่งในประวัติศาสตร์ของเมืองสุรินทร์ อนุสาวรีย์เป็นรูปหล่อทองเหลืองรมดำ สูง 2.2 เมตร สะพาดาบคู่อยู่บนหลัง อันหมายถึงความเป็นนักรบ ความกล้าหาญ และมีขอวาทือของ้าว อันแสดงถึงความเก่งกล้าสามารถของท่านในการบังคับช้างศึก และเป็นเครื่องบ่งบอกว่าสุรินทร์เป็นเมืองช้างมาแต่ดึกดำบรรพ์ อนุสาวรีย์แห่งนี้ได้ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2528

วัดบูรพาราม

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

วัดบูรพาราม

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ริมถนนจิตรบำรุง ตำบลในเมือง เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยกรุงธนบุรีหรือในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ โดย พระยาสุรินทรภักดีศรีณรงค์จางวาง (ปุม) ภายในวัดมีปูชนียวัตถุที่สำคัญคือ หลวงพ่อพระชีว์ เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย หน้าตักกว้าง 4 ศอก ปั้นด้วย เนื้อดินเผาอัดแน่น มีพุทธลักษณะคล้ายศิลปะแบบขอม เป็นพระประธาน ของวัด ประดิษฐานอยู่ในวิหารจตุรมุขก่ออิฐถือปูนทางด้านทิศตะวันตกของ พระอุโบสถ สมัยก่อนทางการได้ให้ข้าราชการที่ต้องทำพิธีดื่มน้ำพิพัฒน์สัตยา มาทำพิธีต่อหน้าหลวงพ่พระชีว์ ซึ่งต่อมากลายเป็นที่พึงพอใจในการขนาน ศาลกล่าวและอธิษฐานเพื่อให้ประสบผลสำเร็จหรือปกป้องรักษา

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุรินทร์

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุรินทร์

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ในตำบลเจนิยง เป็นสถานที่จัดแสดงเรื่องราวความเป็นมาของสุรินทร์ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีการจัดแบ่งอาคารจัดแสดงเป็น 4 อาคาร แต่ละอาคารเชื่อมต่อกัน อาคารที่หนึ่งเป็นโถงทางเข้าและทางเดิน อาคารที่สองเป็นส่วนการศึกษา ประกอบด้วยห้องประชุม ห้องกิจกรรม ห้องรับรอง ห้องสมุด อาคารที่สามเป็นอาคารจัดแสดงและสำนักงาน ประกอบด้วยห้องนิทรรศการถาวร ห้องนิทรรศการชั่วคราว ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ และอาคารที่สี่เป็นคลังพิพิธภัณฑ์ ประกอบด้วยห้องคลังโบราณวัตถุ ห้องปฏิบัติการอนุรักษ์ และสงวนรักษา โดยแยกเป็นนิทรรศการแสดงเรื่องราวต่าง ๆ ออกเป็น 5 เรื่อง คือ

ธรรมชาติวิทยา ในส่วนนี้จัดแสดงเรื่องกายภาพของจังหวัดสุรินทร์ เนื้อหาประกอบด้วยสภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ลักษณะทางธรณีวิทยา ปฐพีวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติต่าง ๆ เช่น ดิน น้ำ ป่าไม้ สัตว์ป่า อุทยานแห่งชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจัดแสดงเรื่องข้าวและการทำนาด้วย

ประวัติศาสตร์โบราณคดี มีเนื้อหาเกี่ยวกับพัฒนาการของผู้คน ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ สมัยวัฒนธรรมทวารวดี สมัยวัฒนธรรมขอม สมัยวัฒนธรรมล้านช้าง-อยุธยา โดยการจัดแสดงจำลองวิถีชีวิตและพิธีกรรมต่าง ๆ โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุที่พบในจังหวัดสุรินทร์

ประวัติศาสตร์เมือง นำเสนอเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของจังหวัดสุรินทร์ โดยเริ่มจากชาวกูยช่วยจับช้างเผือกที่หลุดมาจากกรุงศรีอยุธยาและได้รับความดีความชอบตั้งเป็นบ้านเมือง การปฏิรูปการปกครองมาเป็นระบบเทศาภิบาลและระบอบประชาธิปไตย ตามลำดับ นอกจากนี้ยังมีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ด้านเศรษฐกิจ สังคม ประชากร และการศึกษา ในการจัดแสดงการจับช้างเผือก การเดินรถไฟมาถึงจังหวัดสุรินทร์ สภาพตลาดการค้าในยุคแรก ๆ เป็นต้น

ชาติพันธุ์วิทยา กล่าวถึงประชากรในจังหวัดสุรินทร์ ที่ประกอบด้วยชนสี่กลุ่ม ได้แก่ ชาวกูย ชาวเขมร ชาวลาว และชาวไทยโคราช ความเป็นมาและการก่อร่างสร้างเมืองของจังหวัดสุรินทร์ ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งเมืองจนถึงสมัยกรุงศรีอยุธยา และเรื่อยมาจนปัจจุบัน

มรดกดีเด่นประจำจังหวัด กล่าวถึงมรดกทางวัฒนธรรมของจังหวัดสุรินทร์ที่โดดเด่นและเป็นที่รู้จักโดยทั่วไป คือ งานศิลปหัตถกรรม ได้แก่ การทำเครื่องประดับเงินและการทอผ้าไหม การแสดงศิลปะพื้นบ้าน ได้แก่ การแสดงเรือมอันเร การละเล่นเจรียง รวมถึงดนตรีพื้นบ้าน เช่น วงกันตรึม และการเลียงช้าง ซึ่งเป็นเอกลักษณ์โดดเด่น เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก และมีจากจำลองบรรยากาศหมู่บ้านเลียงช้างในอดีต

พิพิธภัณฑ์ เปิดวันพุธ-อาทิตย์ (ปิดวันจันทร์-อังคาร และวันนักขัตฤกษ์)
เวลา 09.00-16.00 น.
สอบถามข้อมูล โทร. 0 4451 3274

อ่างเก็บน้ำห้วยเสนง

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

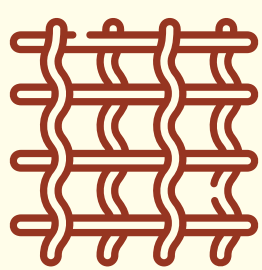

อ่างเก็บน้ำห้วยเสนง

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

เป็นโครงการชลประทานที่มีสันเขื่อนเป็นแนวยาว เหมาะกับการพักผ่อน ชมทัศนียภาพรอบอ่างเก็บน้ำ โดยเฉพาะในเวลาเช้าเป็นจุดชมพระอาทิตย์ขึ้น ที่สวยงามแห่งหนึ่ง และยังเป็นที่ยอดนิยมในการวิ่งออกกำลังกาย ปั่นจักรยาน นอกจากนี้ พื้นที่ส่วนหนึ่งยังเป็นที่ตั้งพระตำหนักที่ประทับของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และสำนักงานชลประทาน รวมทั้งมีร้านค้า ร้านอาหาร ให้บริการนักท่องเที่ยว

หมู่บ้านทอผ้าไหมยกทองโบราณ บ้านท่าสว่าง

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

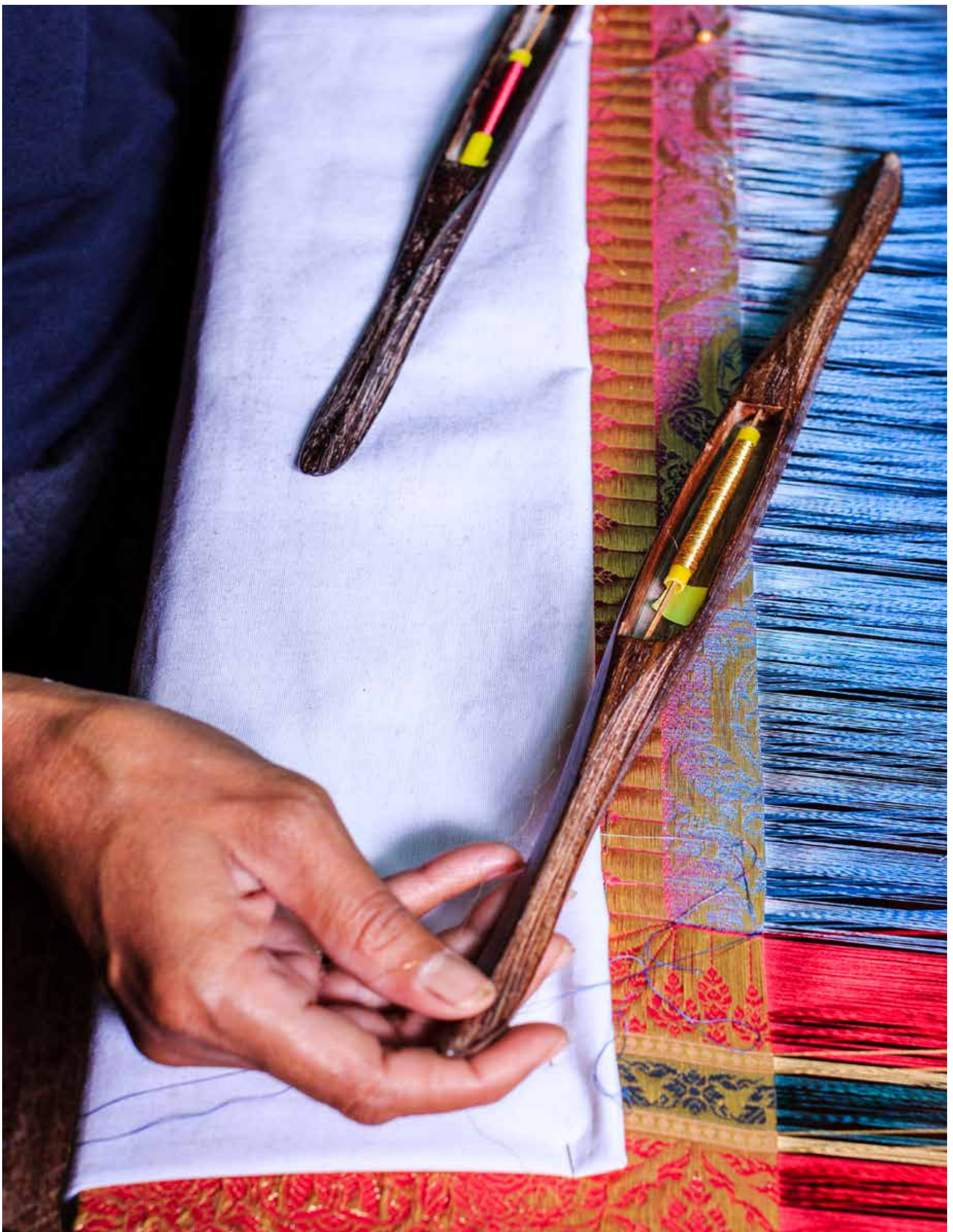
หมู่บ้านทอผ้าไหมยกทองโบราณ บ้านท่าสว่าง

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

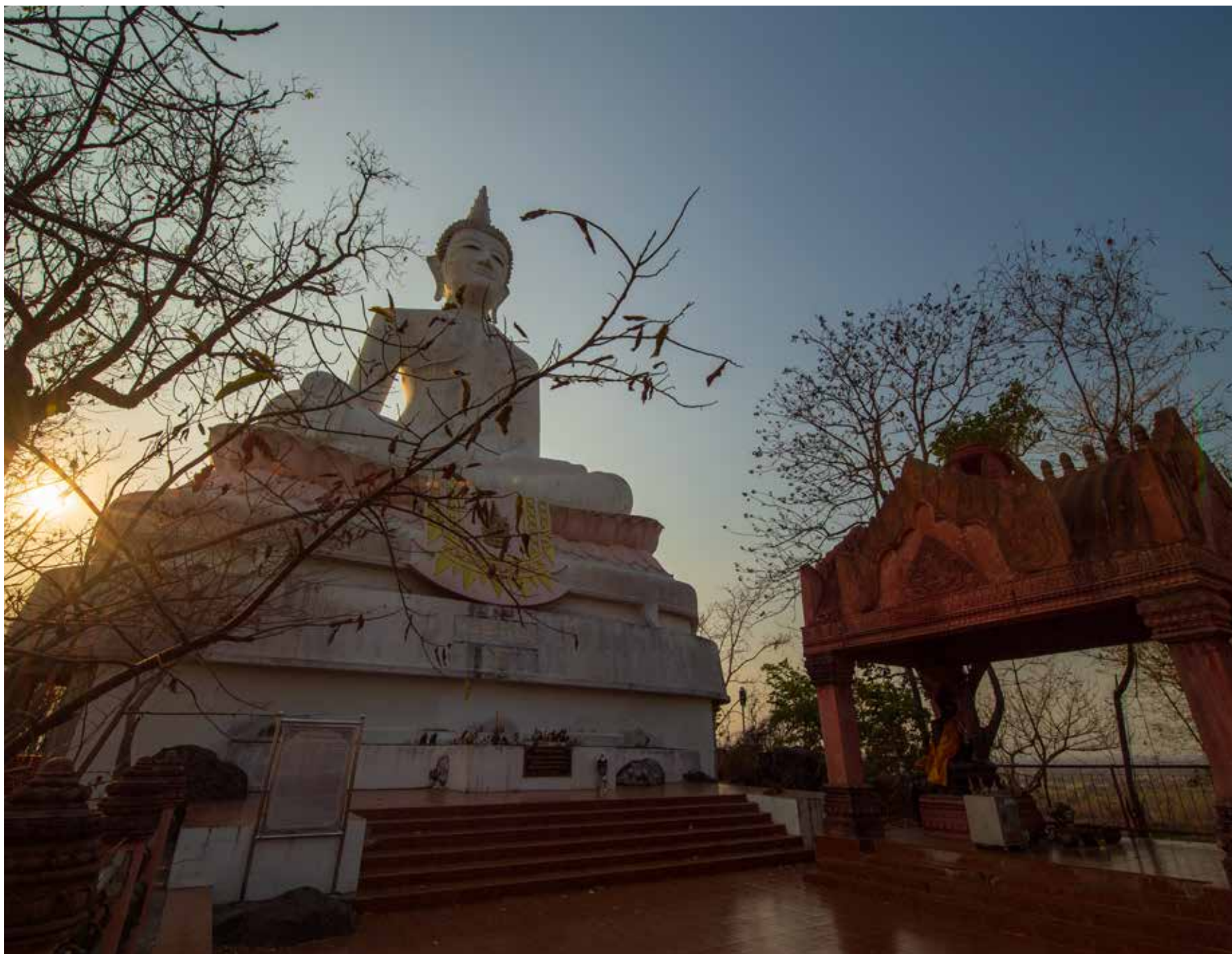
ตั้งอยู่ที่บ้านท่าสว่าง ตำบลท่าสว่าง เกิดจากการริเริ่มผลงานศิลปหัตถกรรมของกลุ่มทอผ้าไหมยกทอง “จันทรโสมมา” ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีการอนุรักษ์และฟื้นฟู การทอผ้ายกทองชั้นสูงแบบราชสำนักไทยโบราณ โดยได้รวบรวมชาวบ้าน บ้านท่าสว่างมารวมกลุ่มกันทอผ้า ด้วยการออกแบบลวดลายที่สลับซับซ้อนงดงาม ผสมผสานกันระหว่างลวดลายการทอแบบราชสำนักกับเทคนิค การทอผ้าแบบพื้นบ้าน จนกลายเป็นผ้าทอที่มีความงดงามอย่างมหัศจรรย์ และมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก

ความโดดเด่นของผ้าไหมยกทอง คือการเลือกเส้นไหมที่เล็กและบางเบา นำมาผ่านกรรมวิธีฟอก ต้ม แล้วย้อมสีธรรมชาติด้วยแม่สีหลักสามสี ได้แก่ สีแดงจากครั่ง สีเหลืองจากแก่นแก่แล และสีครามจากเมล็ดคราม สอดแทรกการยกดอกด้วยไหมทองที่นำมาบิดเป็นเส้นเล็ก ๆ ปั่นควบกับเส้นด้าย ใช้ตะกอลเส้นพุ่งพิเศษที่ทำให้เกิดลาย จำนวนตะกอล 1,416 ตะกอล ซึ่งก็ธรรมดาที่วางไว้บนพื้นดินมีความสูงไม่พอ จึงต้องขุดดินบริเวณนั้นเป็นหลุมลึกลงไป 2-3 เมตร เพื่อรองรับความยาวของตะกอลที่ห้อยลงมาจากก็ให้เป็นระเบียบ และให้คนสามารถยืนอยู่ในหลุมเพื่อสอดตะกอลไม้ได้ เนื่องจากไม้ตะกอลมีจำนวนมากจึงต้องใช้คนทอ 4-5 คน คือ คนช่วยยกตะกอล 2-3 คน คนสอดไม้ 1 คน และคนทออีก 1 คน ด้วยความซับซ้อนทางด้านเทคนิคการทอนี้ จึงทำให้ได้ผลงานผ้าออกมาเพียงวันละ 4-5 เซนติเมตรเท่านั้น

วนอุทยานพนมสวาย
อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

วนอุทยานพนมสวาย

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

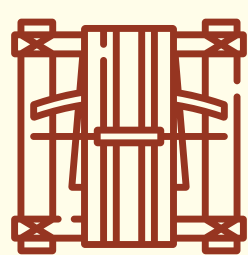
ตั้งอยู่ในตำบลนาบัวและตำบลสวาย ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ลักษณะเป็นยอดเขาสามลูกติดต่อกัน คือยอดเขาที่หนึ่ง มีชื่อว่า “พนมเปรี๊ยะ” หรือ “เขาชาย” มีความสูง 220 เมตร เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปสุรินทรมงคล หรือ “พระใหญ่” พระพุทธรูปสีขาวองค์ใหญ่ปางประทานพร พระเนตรขาว ประดับด้วยเปลือกหอยมุก พระเนตรดำทำด้วยโลหะทองเหลืองผสมทองแดง หล่อรมดำ ประทับนั่งขัดสมาธิบนฐานบัวคว่ำและบัวหงาย มีบันไดจากเนินเขา เดินขึ้นไปถึงองค์พระ และบริเวณด้านหลังองค์พระยังเป็นจุดชมทิวทัศน์ ในมุมสูงของวนอุทยานพนมสวายด้วย

ยอดเขาที่สอง มีชื่อว่า “พนมสรัย” หรือ “เขาหญิง” มีความสูง 210 เมตร เป็นที่ตั้งของวัดพนมศีลาราม และมีสระน้ำโบราณอยู่ 2 สระ ที่เชื่อกันว่าเป็นที่อยู่ของเต่าศักดิ์สิทธิ์

ยอดเขาที่สาม มีชื่อว่า “พนมกรอล” หรือ “เขาคอก” มีความสูง 150 เมตร ประดิษฐานพระพุทธรูปบาทจำลองที่ย้ายจากยอดเขาชาย มาไว้ในศาลาอัฐมูข และบริเวณใกล้เคียงกันเป็นที่ตั้งสถูปบรรจุอัฐิพระราชาครูอาจารย์ (หลวงปู่ดุลย์ อตุโล) พระเกจิอาจารย์สายวิปัสสนากรรมฐาน และมีศาลเจ้าแม่กวนอิมให้สักการะ

ห้องเรียน มคหมีเตตุนเรือน
- เรียน รู้ ร่วมสืบสานภูมิปัญญาช่างทอ -
โรงเรียนช่างทอไหมเตตุนเรือน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ชุมชนบ้านสวาย
อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

ชุมชนบ้านสวาย

อ.เมืองสุรินทร์ จ.สุรินทร์

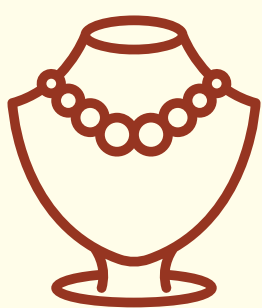

ตั้งอยู่ในตำบลสวาย ชุมชนเก่าแก่ที่เป็นแหล่งผลิตผ้าไหมมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีการอนุรักษ์วิถีทอผ้าได้ถุนเรือน รวมถึงลวดลายที่สวยงาม เช่น ลายลูกแก้ว ลายมัดหมี่ ลายรูปช้าง ลายดอกมะเขือ ฯลฯ

นอกจากความโดดเด่นเรื่องผ้าไหมแล้ว ชุมชนยังมีกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น นมัสการพระดินปั้นพันปี ซึ่งเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ชาวบ้านนับถือศรัทธา กิจกรรมล่องเรือเที่ยวชมธรรมชาติในลำน้ำชี การชมแปลงผักที่ปลูกแบบวิถีเกษตรอินทรีย์ ที่นักท่องเที่ยวสามารถร่วมเก็บผักกับชาวบ้านและนำมาประกอบอาหารรับประทานได้อีกด้วย

สอบถามข้อมูล โทร. 08 7962 3472

หมู่บ้านหัตถกรรมเครื่องเงิน เขวาสินรินทร์

อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์

หมู่บ้านหัตถกรรมเครื่องเงิน เขวาสินรินทร์

อ.เขวาสินรินทร์ จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ในตำบลเขวาสินรินทร์ เป็นหมู่บ้านที่มีชื่อเสียงในการผลิต
ลูกประคำเงินที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของท้องถิ่น เรียกกันว่า “ลูกประเก้อม”
เป็นการนำแผ่นเงินมาตีเป็นลูกกลมหรือรีเกลี้ยง ๆ แล้วนำมาลงยาและ
ลงลายต่าง ๆ ที่มีความสวยงาม เช่น ลายไข่แมงดา ลายดอกพิกุล ลายถุง
เงิน เป็นต้น โดยนิยมนำไปทำเป็นเครื่องประดับของสุภาพสตรี เช่น กำไล
เข็มขัด สร้อยคอ ต่างหู ฯลฯ

ผู้สนใจสามารถติดต่อเข้าชมการสาธิตการทำเครื่องประดับได้ที่
กลุ่มหัตถกรรมเครื่องเงินโบราณ โทร. 08 9043 6794

Satom Organic Farm

อ.จอมพระ จ.สุรินทร์

Satom Organic Farm

อ.จอมพระ จ.สุรินทร์

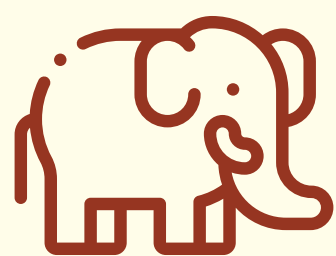
ตั้งอยู่ที่บ้านเมืองสิง คำว่า “แซตอม” เป็นภาษาของชนพื้นเมืองชาวกวยหรือกวย ในจังหวัดสุรินทร์ แปลว่านาที่ตั้งอยู่ริมห้วย บริเวณทุ่งแซตอมเป็นที่ราบลุ่มริมแม่น้ำลำชี ซึ่งอุดมสมบูรณ์ เหมาะสำหรับการเพาะปลูก ที่นี้จึงได้รวมกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่ปลูกข้าวอินทรีย์เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชนและวัฒนธรรมการปลูกข้าว เช่น เรียนรู้การทำนาแบบเกษตรอินทรีย์ ชมความหลากหลายของสายพันธุ์ข้าว ชมกองคาราวานควาย เป็นต้น

สอบถามข้อมูล โทร. 06 1165 1848 และ 08 9474 0199
เว็บไซต์ www.satomfarm.com

หมู่บ้านช้าง บ้านตากกลาง

อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

หมู่บ้านช้าง บ้านตากกลาง

อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ที่บ้านตากกลาง ตำบลกระโพ พื้นที่หมู่บ้านเป็นที่นาและป่าละเมาะ สลับกับป่าโปร่ง เหมาะกับการเลี้ยงช้าง ชาวบ้านตากกลางดั้งเดิมเป็นชาวส่วย หรือกูย หรือกวย มีความชำนาญในการคล้องช้างป่า ฝึกหัดช้าง และเลี้ยงช้าง ในอดีตส่วนมากจะเดินทางไปคล้องช้างในบริเวณชายแดนเขตกัมพูชา แต่ด้วย สภาวะการเมืองระหว่างประเทศในปัจจุบัน ทำให้ชาวบ้านไม่สามารถไปคล้อง ช้างในบริเวณชายแดนได้เหมือนสมัยก่อน ถึงกระนั้น ชาวบ้านตากกลางก็ยังคง เลี้ยงช้างและฝึกช้างเพื่อไปร่วมแสดงในงานช้างของจังหวัดเป็นประจำทุกปี

ชาวบ้านตากกลางเลี้ยงช้างไว้เป็นเพื่อน นอนร่วมชายคาเดียวกันกับผู้ เป็นเจ้าของ จนช้างที่เลี้ยงไว้เปรียบเสมือนเป็นส่วนหนึ่งในครอบครัว ก่อให้เกิดสายใยความผูกพันที่แน่นแฟ้นระหว่างคนกับช้าง เมื่อนักท่องเที่ยวไป เยือนบ้านตากกลาง นอกจากจะได้เห็นสภาพโรงเลี้ยงช้างดังกล่าวแล้ว ยังได้

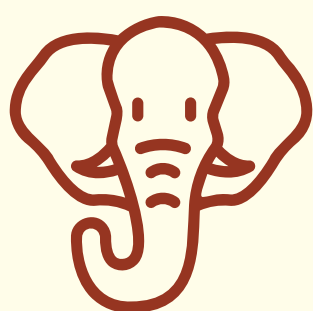

สัมผัสการดำรงชีวิตของชาวส่วย พร้อมทั้งได้พบปะพูดคุยกับหมอช้างที่มีประสบการณ์ในการคล้องช้าง

ภายในหมู่บ้านมีโครงการโลกของช้าง บนพื้นที่กว่า 500 ไร่ เป็นศูนย์อนุรักษ์ช้างที่ใหญ่ที่สุดในโลก มีทั้งจัดแสดงเรื่องราวของช้าง เป็นแหล่งศึกษาข้อมูลทางวิชาการของช้าง ภายในแบ่งออกเป็น 8 ส่วน เช่น สนามแสดงช้าง สระช้างเล่นน้ำ หอชมช้าง โรงภาพยนตร์ พิพิธภัณฑ์ และการท่องเที่ยว ที่มีทั้งแบบท่องเที่ยวปกติและท่องเที่ยวแบบแอดเวนเจอร์ เรียกว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเกี่ยวกับช้างแบบครบวงจร

เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 08.30-16.30 น.
สอบถามข้อมูล โทร. 0 4451 1975

ศูนย์คชศึกษา
อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ศูนย์คชศึกษา

อ.ท่าตูม จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ในตำบลกระโพ เป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยเหลือช้างเร่ร่อนที่เป็นปัญหาในปัจจุบัน ซึ่งอยู่ในความดูแลขององค์การสวนสัตว์แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง โปรดเกล้าฯ ให้มีการดูแลและอนุรักษ์พันธุ์ช้างไทย เนื่องจากช้างเป็นสัตว์สำคัญคู่บ้านคู่เมืองและเป็นสัญลักษณ์ของชาติ ควรได้รับความคุ้มครองให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ดำเนินการให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวรูปแบบอนุรักษ์ธรรมชาติและวัฒนธรรมท้องถิ่น เพิ่มความสมบูรณ์ของพื้นที่อาหารช้าง ปัจจุบันมีช้างอยู่ในโครงการกว่า 170 เชือก

สอบถามข้อมูล โทร. 0 4414 5070

ปราสาทศีขรภูมิ

อ.ศีขรภูมิ จ.สุรินทร์

ปราสาทศิขรภูมิ

อ.ศิขรภูมิ จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ที่บ้านปราสาท ตำบลระแงง สร้างขึ้นตามรูปแบบศิลปกรรมเขมรโบราณ ตรงกับศิลปะสมัยบาปวนต่อเนื่องถึงสมัยนครวัด ช่วงพุทธศตวรรษที่ 16-17 เพื่อเป็นศาสนสถานของศาสนาฮินดู ลัทธิไศวนิกาย ที่นับถือพระศิวะและพระอิศวรเป็นเทพเจ้าสูงสุด จนถึงราวพุทธศตวรรษที่ 22-23 ปราสาทศิขรภูมิได้ถูกดัดแปลงให้เป็นวัดในศาสนาพุทธนิกายหินยาน

แผนผังหลักของปราสาท คือ ตัวปราสาทหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ประกอบด้วยปราสาทอิฐ 5 หลัง ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงเดียวกัน โดยมีปราสาทประธานอยู่ตรงกลาง และมีปราสาทบริวารอยู่โดยรอบทั้งสี่มุม ปราสาทแต่ละหลังมีลักษณะเหมือนกัน คือตัวปราสาทก่อสร้างด้วยอิฐ หินทราย และศิลาแลง มีบันไดทางขึ้นและประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออกเพียงด้านเดียว

จุดที่น่าสนใจโดยรอบของปราสาทศิขรภูมิ ได้แก่ ทับหลังหินทรายเหนือกรอบประตูทางเข้าปราสาทประธาน สลักเป็นรูปคิวนาฏราช (พระศิวะทรงพ้อนรำ) อยู่บนหงส์ 3 ตัว เหนือหน้ากาล แวดล้อมไปด้วยบริวารที่ร่วมทรงดนตรี รูปสลักที่สำคัญทางด้านขวาของพระองค์คือพระนารายณ์และพระอุมา ส่วนทาง

ด้านซ้ายของพระองค์คือพระพรหมและพระคเณศ ในส่วนของตำแหน่งเสา
ประดับผนังปราสาทประธานนั้น ส่วนด้านหน้าสลักเป็นรูปนางอัปสร ส่วน
ด้านบนเหนือศิระะสลักลายประจำยามก้ามปู และส่วนด้านข้างสลักเป็นรูป
ทวารบาล ซึ่งเป็นเทพผู้รักษาประตู

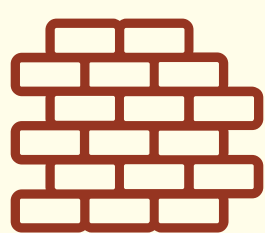
ส่วนปราสาทบริวารพบทับหลัง 2 ชิ้น ปัจจุบันถูกนำไปเก็บรักษาไว้
ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย จังหวัดนครราชสีมา สลักเป็นรูปแสดง
เหตุการณ์ตอนพระกฤษณาวตาร (ตอนที่พระวิษณุหรือพระนารายณ์แบ่งภาค
ลงมาเกิดเป็นพระกฤษณะเพื่อปราบพญากงส์) โดยทับหลังชิ้นที่หนึ่ง สลักรูป
ตอนพระกฤษณะประลองกำลังปราบช้างและคชสีห์ ส่วนทับหลังชิ้นที่สอง สลัก
รูปตอนพระกฤษณะปราบคชสีห์

นอกจากนี้ยังพบบ๊วยอดปราสาท สลักด้วยหินทราย มีลักษณะเป็นรูป
ดอกบัวบานขนาดใหญ่ สำหรับประดับยอดบนสุดของปราสาท ปัจจุบันจัด
แสดงอยู่ตรงบริเวณโคนต้นโพ ด้านหน้าปราสาทศิขรภูมิ

เปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 07.30-18.00 น.
ค่าเข้าชม ชาวไทย 10 บาท ชาวต่างชาติ 50 บาท

ปราสาทกุ่มโปน

อ.สังขะ จ.สุรินทร์

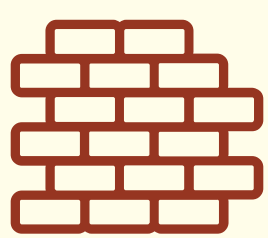
ปราสาทภูมิโปน

อ.สังขะ จ.สุรินทร์

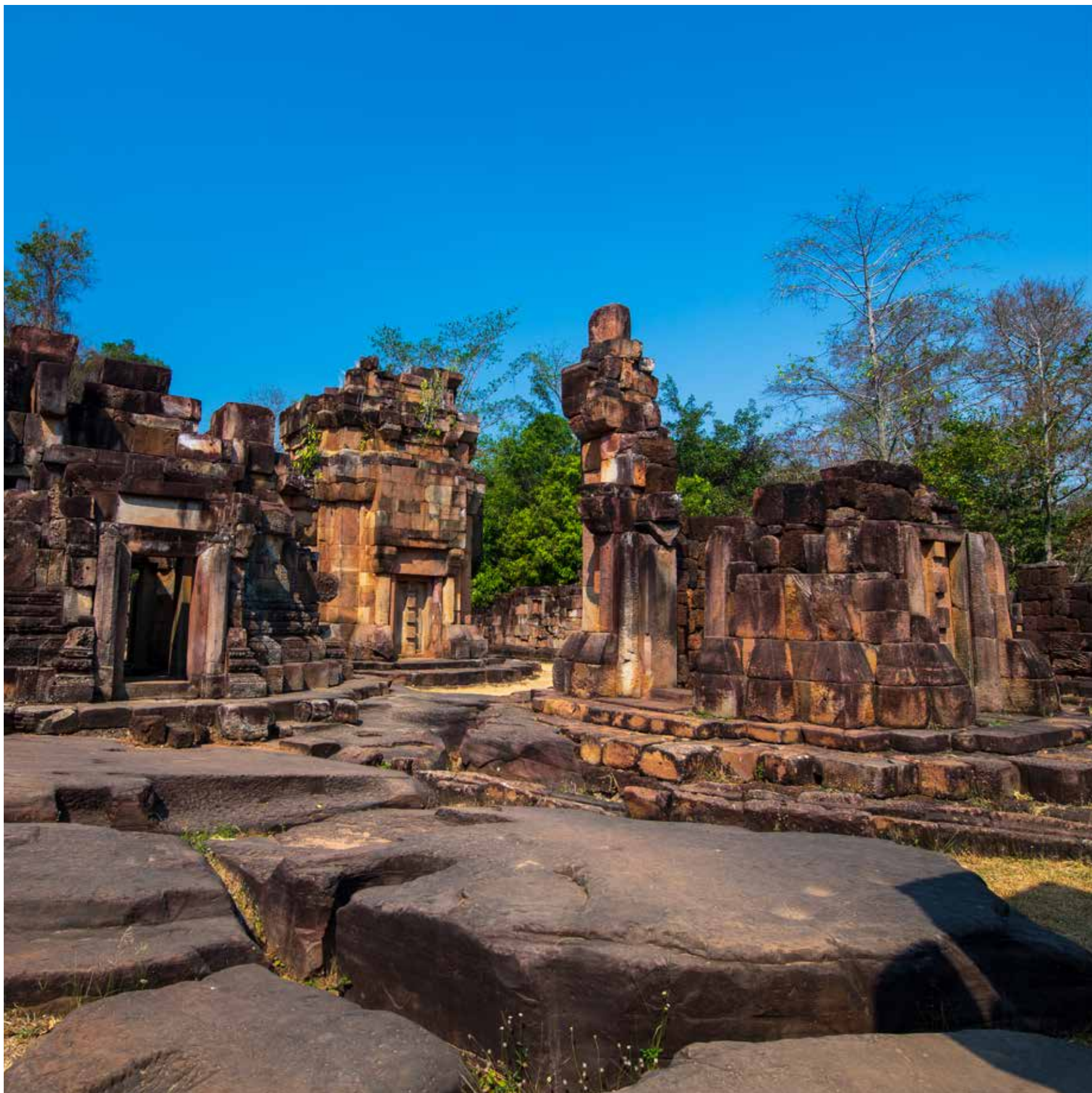
ตั้งอยู่ที่บ้านภูมิโปน ตำบลดม ประกอบด้วยปราสาทก่ออิฐ 3 หลัง และปราสาทก่อศิลาแลง 1 หลัง ตั้งเรียงกันจากเหนือไปใต้ ปราสาทก่ออิฐหลังที่สาม ซึ่งเป็นปราสาทประธาน เป็นปราสาทหลังใหญ่ก่อด้วยอิฐไม่สอปูน มีเสาประดับกรอบประตู ทับหลังสลักจากหินทราย ใต้หน้าบันเหนือทับหลังขึ้นไป มีลวดลายรูปใบไม้ฉนวนแบบศิลปะอินเดียสมัยหลังคุปตะ (ราวพุทธศตวรรษที่ 11-13) และจารึกภาษาสันสกฤต อักษรปัลลวะ ซึ่งเคยใช้ในราวพุทธศตวรรษที่ 12-13 ถือเป็นจารึกรุ่นแรก ๆ ที่มีการค้นพบ จึงนับว่าปราสาทภูมิโปนเป็นโบราณสถานศิลปะแบบเขมรที่เก่าแก่มากที่สุดในประเทศไทย

ปัจจุบันปราสาทภูมิโปนได้รับการบูรณะจากกรมศิลปากร และโบราณวัตถุ ได้แก่ ทับหลัง ชิ้นส่วนจารึก และเสาประดับกรอบประตู ได้นำไปเก็บรักษาและจัดแสดง ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ สุรินทร์

โบราณสถานกลุ่มปราสาทตาเมือน

อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์

โบราณสถานกลุ่มปราสาทตาเมือน

อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ที่บ้านหนองคันนา ตำบลตาเมียง ติดแนวชายแดนไทย-กัมพูชา เป็นโบราณสถานแบบขอม 3 หลัง ตั้งอยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ประกอบไปด้วย

ปราสาทตาเมือน เป็นศาสนสถานในพุทธศาสนาเถรวาท สร้างขึ้นเพื่อเป็นธรรมศาลาหรือที่พักคนเดินทาง เป็น 1 ใน 18 แห่ง ที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โปรดให้สร้างขึ้น ตัวปราสาทสร้างด้วยศิลาแลง ลักษณะเป็นปราสาทองค์เดียว มีห้องยาวเชื่อมต่อมาทางด้านหน้า ผนังด้านเหนือปิดทึบ แต่สลักเป็นหน้าต่างหลอก ส่วนด้านใต้มีหน้าต่างเรียงกันโดยตลอด เคยมีผู้พบทับหลังเป็นรูปพระพุทธรูปปางสมาธิในซุ้มเรือนแก้ว 2-3 ชิ้น

ปราสาทตาเมือนโต๊ด อยู่ห่างจากปราสาทตาเมือน 340 เมตร เป็นอโรคยาศาล หรือสถานพยาบาลของชุมชน สร้างขึ้นในพุทธศตวรรษที่ 18

เป็น 1 ใน 102 แห่ง ที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โปรดให้สร้างขึ้น ยังคงสภาพสมบูรณ์ ปราสาทประธานเป็นรูปทรงสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีมุขยื่นทางด้านหน้า ก่อด้วยศิลาแลง และหินทราย มีบรรณาลัยอยู่ทางด้านหน้า เยื้องไปทางขวาของปราสาท ล้อมรอบด้วยกำแพงก่อศิลาแลงเช่นเดียวกัน มีซุ้มประตู (โคปุระ) อยู่ด้านหน้า ทางด้านทิศตะวันออกเพียงด้านเดียว

นอกกำแพงด้านหน้ามีสระน้ำเช่นเดียวกับบอโรคาชาลแห่งอื่น ๆ ตรงห้องกลางของโคปุระพบศิลาจารึก 1 หลัก จารึกด้วยอักษรขอมภาษาสันสกฤต เป็นศิลาจารึกที่พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 โปรดให้สร้างไว้ประจำบอโรคาชาลแห่งนี้ มีข้อความเช่นเดียวกับจารึกที่พบตามบอโรคาชาลแห่งอื่น ๆ คือ กล่าวนมัสการพระพุทธเจ้าพระโกฎิขยคุรุไวฑูรยะ ซึ่งเป็นพระโพธิสัตว์ผู้ประทานความไม่มีโรคแก่ประชาชนผู้นับถือ และกล่าวถึงการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ประจำสถานพยาบาลในแผนกต่าง ๆ เช่น แพทย์ ผู้ดูแลสถานพยาบาล ปัจจุบันศิลาจารึกหลักนี้ถูกนำไปเก็บรักษาไว้ ณ หอสมุดแห่งชาติ ท่าवासกรี กรุงเทพมหานคร

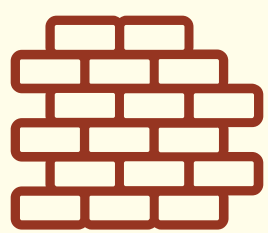
ปราสาทตาเมือนธม อยู่ห่างจากปราสาทตาเมือนโต๊ดไปทางทิศใต้ประมาณ 800 เมตร สร้างขึ้นในศาสนาฮินดู ลัทธิไศวนิกาย ซึ่งนับถือพระศิวะเป็นเทพสูงสุด สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 17 ซึ่งเก่าแก่กว่าปราสาทตาเมือนและปราสาทตาเมือนโต๊ด และเป็นปราสาทขนาดใหญ่ที่สุดในกลุ่มปราสาทตาเมือน ประกอบด้วยปราสาท 3 หลัง ได้แก่ ปราสาทประธานมีขนาดใหญ่ที่สุดอยู่ตรงกลาง ปราสาทอีกสองหลังอยู่ถัดไปด้านหลังทางขวาและซ้าย ตัวปราสาทสร้างด้วยหินทราย หันหน้าไปทางทิศใต้

ภายในปราสาทประธานปรากฏหลักฐานที่สำคัญ คือ ศิวลึงค์ที่สกัดจากหินธรรมชาติ และมีท่อโสมสูตรหรือท่อระบายน้ำมนต์จากการสักการะศิวลึงค์ต่อจากปราสาทประธานไปยังสระเบียงคดด้านทิศตะวันออก นอกจากนี้ยังมีบรรณาลัย 2 หลัง สร้างด้วยศิลาแลง อยู่ทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้และทิศตะวันตกเฉียงใต้ของปราสาทประธาน มีสระเบียงคดสร้างด้วยหินทราย ล้อมรอบอาคารทั้งหมด มีสระน้ำอยู่ภายนอกสระเบียงคด ทางด้านทิศเหนือกรุด้วยศิลาแลง

โบราณสถานกลุ่มปราสาทตาเมือนเปิดให้เข้าชมทุกวัน เวลา 08.00-17.00 น. ไม่เสียค่าเข้าชม และเนื่องจากเป็นพื้นที่ตั้งอยู่ใกล้ชายแดนไทย-กัมพูชา นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปเที่ยวชม ควรสอบถามข้อมูลจากหน่วยทหารที่ดูแลพื้นที่บริเวณนั้นก่อนและนำบัตรประชาชนติดตัวไปทุกครั้ง
สอบถามข้อมูล โทร. 0 4450 8240

ปราสาทตาควาย

อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์

ปราสาทตาควาย

อ.พนมดงรัก จ.สุรินทร์

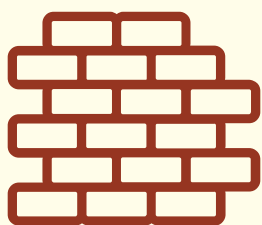
ตั้งอยู่ในบริเวณช่องตาควาย เขตบ้านไทยนิยมพัฒนา ตำบลบักได บนสันเขาห่างจากหน้าผาสูงประมาณ 10 เมตร ของเทือกเขาพนมดงรัก เป็นปราสาทจตุรมุข ตั้งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก ผังของปราสาทเป็นรูปกากบาท ส่วนฐานต่ำ ส่วนล่างสุดก่อด้วยศิลาแลง ส่วนบนก่อด้วยศิลาทราย ทั้งหมด หลังคาห้องครมคฤหะก่อเป็นทรงพุ่มยอดปรางค์ ซ้อนลดหลั่นกันขึ้นไป 5 ชั้น หลังคามุขก่อเป็นรูปประทุน จรดหน้าบันทั้งสี่ด้าน ภายในห้องมีประติมากรรม ลักษณะคล้ายสวายยมภูวลึงค์ 1 ชิ้น

ปราสาทตาควายเป็นปราสาทหลังเดียว ไม่มีห่มบรีวาร ไม่มีอาคารประกอบอื่น ๆ ทำให้เชื่อว่าปราสาทตาควายเป็นปราสาทที่ยังสร้างไม่เสร็จสมบูรณ์

คาดการณ์จากรูปทรงของตัวปราสาทว่าสร้างในช่วงปลายสมัยนครวัด ต่อตอนต้นสมัยบาเยน ระหว่างรัชกาลพระเจ้าสุริยวรมันที่ 2 ถึงพระเจ้าชัยวรมันที่ 7

การเข้าชมที่นี่ รถยนต์ไม่สามารถเข้าถึงได้ ต้องเดินเท้าเพื่อเข้าชมปราสาท เป็นระยะทาง 3-4 กิโลเมตร

ปราสาทบ้านไพล

อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

ปราสาทบ้านไพล

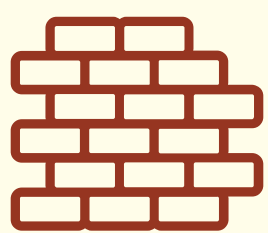
อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ที่บ้านปราสาท ตำบลเชื้อเพลิง เป็นศาสนสถานศิลปะขอมที่สร้างถวายแด่พระอิศวร ตัวปราสาทคล้ายปราสาทสามองค์ สร้างด้วยอิฐขัดเรียบ ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงเดียวกัน เรียงจากเหนือไปใต้ มีคูน้ำล้อมรอบ ยกเว้นทางเข้าด้านทิศตะวันออก

ปัจจุบันปราสาทหลังที่อยู่ด้านทิศเหนือและหลังตรงกลางยังอยู่ในสภาพค่อนข้างดี โดยเฉพาะปราสาทที่อยู่ด้านทิศเหนือ ยังคงมีทับหลังติดอยู่ในตำแหน่งเดิม สลักภาพเทวดานั่งชั้นเข้าอยู่ในซุ้มเหนือหน้ากาลที่กำลังคายท่อนพวงมาลัย มือทั้งสองข้างยึดท่อนพวงมาลัยไว้ (“หน้ากาล” คือลวดลายปูนปั้น ลักษณะเป็นรูปหน้ายักษ์ปนสิงห์ หรือใบหน้าอสูรที่โหดร้าย)

นอกจากนี้ยังมีทับหลังอีก 2 ชิ้น วางอยู่ที่พื้น สันนิษฐานว่าเป็นทับหลังของปราสาทหลังกลางและหลังทางด้านทิศใต้ ชิ้นหนึ่งสลักภาพเทวดานั่งชั้นเข้าอยู่ในซุ้มเหนือหน้ากาลที่กำลังคายท่อนพวงมาลัย มือทั้งสองข้างยึดท่อนพวงมาลัยไว้ และอีกชิ้นหนึ่งสลักภาพพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณ แม้ว่าศิวิลิ่งค์และทับหลังบางส่วนจะหายไป และเศษทับหลังได้ถูกนำไปเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิมาย จังหวัดนครราชสีมา สันนิษฐานได้ว่าปราสาทหลังนี้น่าจะสร้างขึ้นราวพุทธศตวรรษที่ 16

ปราสาทหินบ้านพลวง

อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

ปราสาทหินบ้านพลวง

อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

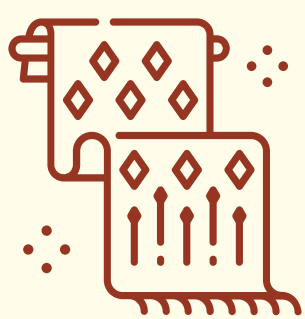

ตั้งอยู่ที่บ้านพลวง ตำบลบ้านพลวง ลักษณะเป็นปราสาทองค์เดียว ตั้งอยู่บนฐานศิลาแลงขนาดใหญ่รูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า หันหน้าไปทางทิศตะวันออก มีประตูทางเข้าด้านหน้าเพียงด้านเดียว ส่วนอีกสามด้านทำเป็นประตูหลอก องค์ปราสาทก่อสร้างด้วยหินทราย ด้านบนเรือนธาตุสร้างด้วยอิฐ ซึ่งพังทลายลงมาจนหมดแล้ว จึงเหลือตัวปราสาทเพียงครึ่งเดียว มีคูน้ำเป็นรูปตัวยูล้อมรอบ ใกล้เคียงกันมีบาราย หรือสระน้ำขนาดใหญ่ สันนิษฐานว่าบริเวณนี้เคยเป็นที่ตั้งของชุมชนโบราณมาก่อน

แม้จะเป็นปราสาทหินขนาดเล็ก แต่ฝีมือการสลักหินรอบตัวปราสาทมีความประณีตและงดงามมาก หน้าบันทางทิศตะวันออกซึ่งเป็นด้านหน้าของปราสาทแกะสลักเป็นรูปพระกฤษณะกำลังยกภูเขาโคววรรณะป้องกันผู้เลี้ยนวัว (โคपालและโคปี) จากฝนกรดที่พระอินทร์โปรยลงมา ส่วนทับหลังทางทิศตะวันออกและทิศใต้สลักเป็นรูปพระอินทร์ทรงช้างเอราวัณอยู่ภายในซุ้มเรือนแก้ว เหนือหน้ากาลยึดท่อนพวงมาลัยที่คายออกมาจากปาก ทับหลังทางทิศเหนือสลักเป็นรูปพระกฤษณะกำลังรบกับนาคกาลียะ และทับหลังทางทิศตะวันตกไม่มีการแกะสลักเป็นรูปใด ๆ

นอกจากนี้ยังมีภาพแกะสลักเล่าเรื่องของสัตว์นานาชนิด นับเป็นครั้งแรกที่ภาพของสัตว์ชั้นต่ำได้มาแกะสลักร่วมกันอยู่บนปราสาทที่อุทิศถวายแก่เทพเจ้า คือพระอินทร์ ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นเทพเจ้าแห่งความอุดมสมบูรณ์

ชุมชนท่องเที่ยวบ้านโพธิ์ทอง

อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

ชุมชนท่องเที่ยวบ้านโพธิ์ทอง

อ.ปราสาท จ.สุรินทร์

ตั้งอยู่ในตำบลเชื้อเพลิง เป็นแหล่งผลิตผ้าไหมที่มีชื่อเสียงอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดสุรินทร์ ปัจจุบันนอกจากการทำนาแล้ว ชาวบ้านโพธิ์ทองได้รวมกลุ่มกันผลิตผ้าไหมทอมือ โดยใช้กระบวนการผลิตที่ได้รับการสืบทอดมาจากบรรพบุรุษ และยังคงอนุรักษ์ลายโบราณที่เป็นเอกลักษณ์ของหมู่บ้าน เช่น ลายมัดหมี่คั่น ลายโห่ เป็นต้น

ผ้าไหมของชาวบ้านโพธิ์ทองมีทั้งที่ผลิตจากไหมพื้นบ้านที่เลี้ยงเอง และไหมประดิษฐ์สำเร็จรูปถักทอเรียงร้อยเส้นไหมที่ละเส้น ๆ จนเป็นผ้าผืนที่งดงาม นอกจากนี้ยังเป็นชุมชนที่มีวิถีชีวิตธรรมชาติ และวัฒนธรรมเขมรถิ่นไทย มีศิลปะการแสดงวัฒนธรรม ความเป็นอยู่ที่ผสมผสานกันระหว่างไทย-เขมรมายาวนาน เช่น แสดงพื้นบ้าน “กะโน้ปติงต็อง (ตักแตนตำข้าว)” เป็นต้น

สอบถามข้อมูล โทร. 09 9069 7739

ศูนย์บริการข่าวสารท่องเที่ยว ททท.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานใหญ่

1600 ถนนเพชรบุรี แขวงมักกะสัน

เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 1672, 0 2250 5500 โทรสาร 0 2253 7440

www.tourismthailand.org

อีเมล info@tat.or.th

เปิดบริการทุกวัน เวลา 08.30-16.30 น.

ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

อาคารผู้โดยสารขาเข้าในประเทศ ชั้น 2 ประตู 3

โทร. 0 2134 0040

เปิดบริการทุกวัน 24 ชั่วโมง

ท่าอากาศยานดอนเมือง

อาคารผู้โดยสารระหว่างประเทศ (อาคาร 1) ชั้น 1 ประตู 2

โทร. 0 2504 4301

เปิดบริการทุกวัน 24 ชั่วโมง

ททท. สำนักงานสุรินทร์

355/3-6 ถนนเทศบาล 1 ตำบลในเมือง

อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ 32000

โทร. 0 4451 4447-8

โทรสาร 0 4451 8530

อีเมล : tatsurin@tat.or.th

พื้นที่ความรับผิดชอบ : สุรินทร์ ศรีสะเกษ

